

Využití environmentálního účetnictví pro investiční rozhodování[#]

*Bohuslava Knapová**

Úvod

Rostoucí tlak na ochranu životního prostředí a poptávka po nových produktech vyráběných „šetrnějším“ způsobem je příležitostí a výzvou pro podnikatele zareagovat na tuto potřebu. Vysoká úroveň ochrany životního prostředí před důsledky výrobního procesu a před účinky výrobků se stává konkurenční výhodou. Cílem příspěvku je soustředit pozornost na investiční rozhodování se svými značnými dopady na podnikatelský proces. V této souvislosti se jako velmi vhodné jeví využití informací environmentálního manažerského účetnictví, které se zabývá identifikací, alokací, oceňováním, hodnocením environmentálních nákladů/přínosů a slouží manažerům zejména pro investiční rozhodování, tj. rozhodování o kapitálových investicích v oblasti životního a sociálního prostředí, pro rozhodování o nových výrobcích a procesech spojených většinou s finančně nákladnými investičními projekty, pro rozhodování směřující k hodnocení činností environmentálního charakteru a pro rozhodování o budoucích investičních termínovaných opatřeních. Příspěvek je zaměřen především na oblast environmentálních nákladů.

K pojetí a vývoji environmentálního účetnictví

Problematicke environmentálního účetnictví je věnována značná pozornost už od počátku devadesátých let 20. století. V roce 1995 byla realizována studie „Environmental Cost Accounting for Capital Budgeting: A Benchmarking Survey of Management Accountants“, jejímž účelem bylo porovnat systémy environmentálního nákladového účetnictví při posuzování investičních projektů ve vybraných amerických výrobních společnostech.

Výzkum realizovaný v rámci této studie jednoznačně potvrdil, že při hodnocení se pohlíželo především na takové environmentální náklady a přínosy, které byly snadno kvantifikovatelné, například na náklady spojené s vypořádáním se s odpady, na úspory ve spotřebě materiálů nebo energií apod. Položky, které byly obtížněji kvantifikovatelné, se většinou v hodnocení neuvažovaly, například environmentální pokuty a další sankce související s poškozováním životního prostředí nebo s porušováním zákonů na ochranu životního prostředí, položky vyplývající z image společnosti, výnosy plynoucí z prodeje vedlejších výrobků, náhrady škod způsobených na životním prostředí a další.

Při alokaci environmentálních nákladů společnosti postupovaly tak, že environmentální náklady začlenily do režijních nákladů. Pouze malé procento společností uvedlo, že environmentální náklady sledují za jednotlivé výrobky a procesy.

Výzkum ukázal, že nejčastěji užívaným souhrnným ukazatelem efektivnosti byla výnosnost investic. Současně také naznačil, že 28 % společností nepřipravuje v případě environmentálních investic finanční hodnocení. Tato skutečnost zřejmě souvisí s tím, že v některých společnostech jsou všechny environmentální investice považovány za něco

[#] Článek je zpracován jako jeden z výstupů výzkumného projektu *Rozvoj účetní a finanční teorie a její aplikace v praxi z interdisciplinárního hlediska* s registračním číslem MSM 6128439903.

^{*} Ing. Bohuslava Knapová, CSc. – odborná asistentka; Katedra manažerského účetnictví, Fakulta financí a účetnictví, Vysoká škola ekonomická v Praze, nám. W. Churchilla 4, 130 67 Praha 3; <knapova@vse.cz>.

„nezbytně nutného“, co je „třeba uskutečnit, protože je to vyžadováno“, a management tudíž nepovažuje za důležité provádět jejich finanční hodnocení.

Výzkum byl dále zaměřen na zjištění, zda při schvalování environmentálních projektů jsou využívána stejná kritéria jako v případě ostatních investičních projektů. Více jak polovina společností uvedla, že kritéria při schvalování environmentálních projektů jsou stejná jako v případě ostatních investic. Více jak třetina společností měla pro environmentální projekty nastavena mírnější kritéria s odůvodněním, že při finančním hodnocení nejsou zohledněny všechny přínosy spojené s environmentálními projekty. Bylo možné objevit i společnosti, které neměly pro schvalování environmentálních projektů nastavena žádná kritéria, protože tyto projekty považovaly „za nezbytně nutné“.

V souvislosti s hodnocením investičních projektů v českých podnicích je přístup k environmentálním aspektům podobný. Univerzita Pardubice a VUT Brno realizovaly v roce 2002 v rámci grantového projektu Grantové agentury České republiky „Informace o environmentálních nákladech pro environmentální management“ (Hyršlová – Hájek, 2006) výzkum současného stavu sledování environmentálních nákladů ve společnostech, které měly zaveden systém environmentálního managementu.

Výzkum byl uskutečněn pomocí dotazníkového šetření. Osloveno bylo 208 společností, vyplněný dotazník vrátilo 89 společností. Environmentální náklady byly sledovány v 76 % zkoumaných společností. Za environmentální náklady byly považovány hlavně náklady vynakládané ve snaze dosáhnout souladu se zákony na ochranu životního prostředí a ve spojitosti s vypořádáním se s odpady.

Část nákladů souvisejících s ochranou životního prostředí a jeho poškozováním zůstala skryta v souhrnných nákladových položkách. Z toho je vidět, že při vnitřních analýzách a rozhodování bylo přihlíženo pouze k nákladům na odstranění odpadů nikoli k pořizovacím cenám materiálu, který se projeví v odpadních proudech.

Společnosti zaměřily svou pozornost i na alokaci environmentálních nákladů a sledují environmentální náklady po linii útvarů, výrobků nebo procesů. Nejvíce společností. (31 %) uvedlo, že environmentální náklady sleduje po linii útvarů. Po výrokové linii sleduje tyto náklady 17 % společností a po linii procesů 15 % společností.

Je tedy zjevná snaha identifikovat environmentální náklady a tím přesněji přiřazovat náklady jednotlivým nákladovým objektům; jsou zpřesněny informace o nákladech spojených s jednotlivými výrobky a útvary.

Informace o environmentálních nákladech jsou využívány i při hodnocení investičních projektů. V případě strategického rozhodování o zavedení nových technologií, výrobků, postupů apod. jsou posuzovány též environmentální přínosy.

Opatření, která povedou k růstu tzv. eko-účinnosti v České republice, jsou nedílným krokem k udržitelnému rozvoji. Růst eko-účinnosti i budoucí rozvoj české společnosti jsou ve velké míře závislé na kvalitních rozhodnutích v oblasti budoucích kapacit. Potom je potřebné, aby při hodnocení investic byly ekonomicky hodnoceny environmentálně vyvolané náklady a přínosy, vyplývající z citlivého přístupu k životnímu prostředí a k sociálnímu hledisku. Kvalitu rozhodovacích procesů je možné zvýšit zejména začleněním všech relevantních nákladových a výnosových položek do hodnocení projektů a zlepšením postupů při alokaci environmentálních nákladů, tj. zpřesněním informací o environmentálních nákladech ve vztahu k jednotlivým výrobkům a procesům (Král, 2008).

Postavení a význam environmentálního manažerského účetnictví

Environmentální informace jsou důležitou součástí informačního systému společnosti. Soubor principů, přístupů a činností, přispívajících k řešení environmentálních problémů společnosti, se označuje jako environmentální účetnictví společnosti. Člení se na finanční a manažerské (EMA) účetnictví.

Environmentální manažerské účetnictví je nedílnou součástí managementu a zabývá se identifikací, shromažďováním, odhady, analýzami, vykazováním a předáváním:

- informací o hmotných a energetických tocích,
- informací o environmentálních nákladech,
- dalších hodnotově vyjádřených informací, které jsou východiskem pro rozhodování v rámci dané společnosti.

Environmentální manažerské účetnictví zahrnuje a integruje dva relevantní bloky udržitelného rozvoje (životní prostředí a ekonomiku) a to tak, jak tyto aspekty vystupují v interních rozhodovacích procesech společnosti.

Vzhledem k tomu, že v rámci tradičního účetního systému společnosti jsou informace o environmentálních nákladech skryty v souhrnných nákladových položkách a některé environmentální náklady nejsou zaznamenány vůbec (externality), nemá management k dispozici všechny potřebné informace pro rozhodování a pro formulaci a realizaci návrhů a opatření směřujících ke zmírnění dopadů firemních činností, výrobků a služeb na životní prostředí a ke snížení celkových nákladů společnosti. U projektů na ochranu životního prostředí, které mají zabránit vzniku emisí do ovzduší, odpadních vod a odpadů přímo u zdroje, není obvykle správným způsobem zhodnocen jejich ekonomický a environmentální přínos a v řadě případů nejsou tedy realizovány.

Environmentální manažerské účetnictví klade zvláštní důraz na účetnictví environmentálních nákladů. Zahrnuje nejen informace o environmentálních nákladech a další hodnotově vyjádřené informace, ale též informace o hmotných a energetických tocích a environmentálních výnosech.

Systém environmentálního manažerského účetnictví vždy záleží na potřebách, zájmech, cílech a zdrojích společnosti. EMA může být aplikováno s různým rozsahem a může zahrnovat individuální procesy nebo skupiny procesů (například výrobní linku); systém (například osvětlení, úpravu odpadních vod, balení apod.); výrobek nebo výrobní řady; zařízení, provoz nebo všechna zařízení v rámci jednoho místa; regionální případně geografické skupiny provozů; divize, pobočky nebo celou společnost.

Environmentální manažerské účetnictví poskytuje velmi cenné informace, které lze s výhodou využít jak na úrovni společnosti jako celku, tak na úrovni středisek, procesů a výkonů v oblasti:

- řízení environmentálních nákladů,
- cenového rozhodování,
- plánování a rozpočtování,
- investičního rozhodování,
- kalkulací nákladů, úspor a užitků projektů souvisejících s životním prostředím,
- plánování a realizace projektů čistší produkce, prevence znečišťování a dalších projektů na ochranu životního prostředí,
- plánování a implementace systémů environmentálního managementu,
- stanovování kvantifikovaných environmentálních cílů,
- hodnocení environmentálního profilu, ukazatelů, benchmarkingu,

- externího výkaznictví o vlivu společnosti na životní prostředí,
- externího finančního výkaznictví environmentálních nákladů a závazků,
- dalších výkazů souvisejících s životním prostředím pro statistické úřady a místní orgány.

Z uvedeného vyplývá, že klíčovým pojmem v environmentálním manažerském účetnictví jsou environmentální náklady. V rámci environmentálních nákladů lze rozlišit dvě kategorie:

- náklady dopadající přímo na společnost; jsou označovány jako tzv. environmentální náklady společnosti,
- náklady, které společnost sice má, nenese za ně odpovědnost, protože tyto náklady nejsou nikde zachyceny, ale které dopadají na jednotlivce, společnost a životní prostředí; jsou vymezovány jako tzv. negativní externality (Ottová, 2005).

Environmentální náklady by měly být sledovány pro potřeby managementu společnosti zejména proto, že část environmentálních nákladů by mohla být snížena nebo dokonce eliminována z důvodu správných rozhodnutí společnosti, například investováním do „čistších“ technologií nebo při výrobě takových výrobků, které jsou šetrnější k životnímu prostředí (Kožená, 2007).

Koncepce environmentálních nákladů je široce diskutována odborníky s různými přístupy. S identifikací a alokací environmentálních nákladů je spojeno mnoho problémů. Některé společnosti charakterizují environmentální náklady specificky pro účely ochrany životního prostředí, jiné šířeji včetně nákladů na environmentální aktivity společnosti. Značné problémy činí i překrývání některých nákladů co do jejich původu. V literatuře se uvádí například tyto charakteristiky environmentálních nákladů:

- Environmentální náklady jsou chápány nejčastěji jako hodnotově vyjádřená spotřeba vstupů, které byly použity na integrovaná (preventivní) nebo aditivní (koncová) environmentální řešení. V tomto pojetí se tedy jedná o náklady na takové činnosti společnosti, které jsou cíleny na snížení negativního vlivu společnosti na životní prostředí (zpravidla investice).
- Environmentální náklady (výdaje) jsou spojené s akcemi a aktivitami, jejichž prvotním cílem je ochrana (prevence) před znečištěním, snížení, eliminace, odstranění znečištění, případně jiné degradace životního prostředí.
- Environmentální náklady společnosti jsou náklady spojené s akcemi společnosti (investicemi, projekty apod.) a aktivitami (odstraňování odpadů, prevence vzniku odpadů, provoz sanačních zařízení apod.), jejichž cílem je zmenšení negativního vlivu společnosti na životní prostředí.

Podle Metodického pokynu pro zavedení environmentálního účetnictví je nutné identifikovat všechny významné environmentální náklady a výnosy. Environmentální náklady je možné rozdělit do několika kategorií:

- nakládání s odpady, odpadními vodami a emisemi do ovzduší,
- péče o životní prostředí a prevence znečištění,
- cena materiálu obsaženého v nevýrobním výstupu,
- náklady zpracování nevýrobního výstupu.

Pro účely manažerského rozhodování je třeba do environmentálních nákladů započítat i další, dosud nezahrnované, ale pro dané rozhodnutí relevantní, environmentální nákladové položky (například externality).

Environmentální výnosy zahrnují například výnosy z recyklace materiálů, prodeje odpadů, podpory a dotace. Patří sem i všechny výnosové položky, které se váží k položkám environmentálních nákladů.

Environmentální aspekty v investičním rozhodování

Metody, které se využívají při investičním rozhodování, musejí brát v úvahu všechny dlouhodobé aspekty (ekonomické, ekologické, tj. týkající se životního prostředí, sociální), které s pořízením investice souvisejí.

Souvislosti environmentálních nákladů a přínosů v investičním rozhodování často komplikuje zvyšující se význam budoucích environmentálně vyvolaných nákladů (management společnosti má někdy tendenci je podceňovat), které jsou charakteristické značnou neurčitostí a stanovení jejich výše je obvykle problematičtější. Chybné odhadnutí budoucích trendů může vést například k tomu, že společnosti jsou nuceny zastavit výrobu, i když prodávané výrobky při uvedení investice do provozu přinášely žádoucí ekonomický prospěch; teprve později se ukáže, že byly zřejmě opomenuty některé environmentální aspekty budoucnosti.

V rámci investičního rozhodování je účelné sledovat i další pozitivní dopady, které mohou být vyvolány, například:

- ochrana nebo posílení image společnosti,
- zlepšení vztahů se zaměstnanci,
- zlepšení vztahů s ostatními zainteresovanými stranami vlivem posílení environmentálního managementu.

Pro začlenění environmentálních aspektů při investičním rozhodování je nutné realizovat následující etapy:

- zpracovat úplný přehled nákladů, případně úspor nákladů;
- provést jejich alokaci;
- rozšířit časový horizont hodnocení přínosů a využívat dlouhodobě zaměřené finanční ukazatele, konkrétně diskontované peněžní toky, ukazatel čisté současné hodnoty, ukazatel doby návratnosti, ukazatel rentability investic apod.

Žádoucí snížení environmentálních nákladů může být v některých případech dosaženo realizací opatření, která nejsou investičně náročná; buď není nutné vynaložit žádné náklady, nebo jde o opatření vyžadující vynaložení pouze malého objemu finančních prostředků.

V některých případech je však potřebné provádět akce, které jsou investičně náročné, například může jít o pořízení nové výrobní investice, zavedení nové technologie tvorby výkonů, provedení značné zásahy do stávajících procesů apod. Konkrétně se může jednat o následující směry investování (Študent – Hyršlová – Vaněček, 2005):

- vývoj nových výrobků, které jsou šetrné k životnímu prostředí (řešením otázek ochrany životního prostředí při vývoji nových výrobků může dojít k významným úsporám ve spotřebách materiálů a energií, produkty mohou lépe uspokojovat potřeby zákazníků, je možné zlepšit funkčnost výrobků apod.);
- optimalizace procesů (projekty mají řešit zvýšení účinnosti procesů, například používáním nových postupů, jiných vstupních materiálů apod.);
- implementace nových technologií („čistší“ technologie mohou zlepšit účinnost jednotlivých procesů, může dojít k úsporám ve spotřebách materiálů a energií, ke vzniku menšího množství nebo objemu odpadů; společnost se stává konkurenceschopnou);

- opětovné použití materiálů (segregace odpadních proudů umožňuje některé odpadní látky recyklovat, nějaké materiály lze znovu použít nebo repasovat, některé odpadní látky je možné upravovat a prodat jako vedlejší produkty apod.).

Ekonomické hodnocení nákladů a přínosů pro investiční rozhodování

Při hodnocení investic a investičních akcí, které zohledňuje ekonomickou stránku environmentálních aspektů v oblasti vložených ekonomických zdrojů, je užíván přístup zdůrazňující potřebu hodnotit celkové náklady. Metoda je označována jako „Total Cost Assessment“ a je prosazována US Environmental Protection Agency. Jedná se o dlouhodobě zaměřenou, rozsáhlou, komplexní finanční analýzu všech nákladů a nákladových úspor, které vznikají společnosti v návaznosti na investování.

Mezi klíčové environmentální náklady a nákladové úspory, jež investiční rozhodování vyvolává, patří:

- náklady související se vstupy, které jsou nezbytné pro zajištění průběhu procesů, tj. náklady na materiály, na spotřebované energie a vodu apod.;
- náklady na vypořádání se s odpady – pozornost je třeba věnovat zejména nebezpečným odpadům;
- náklady na úpravu a/nebo odstraňování odpadních vod;
- náklady na spotřebované materiály, energie a vodu, které jsou vázány na servisní činnosti jako jsou například čištění, údržba aj.;
- potenciální výnosy z prodeje vedlejších produktů, například z prodeje rozpouštědel získaných destilací nebo kovů z odpadních vod;
- nižší pojistné vyplývající ze snížení environmentálních rizik nebo nižší potenciální environmentální závazky související s budoucími environmentálními škodami;
- náklady na dosažení souladu se stávajícími zákony na ochranu životního prostředí, například náklady na školení, monitoring, testování apod.;
- náklady na dosažení souladu s připravovanými zákony na ochranu životního prostředí.

Při uplatňování metody „Total Cost Assessment“ jsou náklady (případně nákladové úspory) spojené s investicí nebo investiční akcí členěny do těchto kategorií:

- přímo související (investiční náklady, náklady související s provozem a udržováním, náklady spojené s vypořádáním se s odpady, úspory materiálů a energií apod.);
- nepřímo související (náklady vynakládané na dosažení souladu se zákony, náklady na školení a vzdělávání, pojištění, náklady podporující monitoring, škody, správní náklady a jejich úspory apod.);
- související s potenciálními závazky (podmíněné závazky, potenciální poplatky, pokuty a daně),
- ostatní (nákladové úspory získané tím, že společnost neznečišťuje životní prostředí, má lepší image, uvnitř společnosti existuje lepší pracovní prostředí i vztahy mezi pracovníky apod.).

Při aplikaci metody „Total Cost Assessment“ je bezesporu první etapou každého posuzování investice kalkulace přímých nákladů (případně nákladových úspor). Náklady (případně nákladové úspory) jsou obvykle součástí režii společnosti, nejsou sledovány samostatně a ani při hodnocení investic jim často není věnována patřičná pozornost. Nepřímé náklady, náklady spojené s potenciálními závazky a ostatní náklady (případně nákladové úspory) se obtížně rozlišují, oceňují a alokují. Přitom mohou výrazným způsobem ovlivňovat výnosnost investice. Je opravdu důležité vynaložit úsilí na jejich rozpoznání, protože jejich začleněním do investičního hodnocení je možné získat podstatně lepší představu o hodnoceném projektu. Některé investice na ochranu životního prostředí, které mohly

znamenat i značné ekonomické přínosy, nebyly třeba společnostmi realizovány z důvodu jejich zjištěné nízké výnosnosti. V investičním hodnocení nebyly zvažovány všechny přínosy investičních projektů, většinou byly uvažovány pouze přímé náklady a s nimi související nákladové úspory.

Druhá etapa uplatňované metody je zaměřena na systém alokace nákladů. Pro hodnocení investičních projektů je nutné mít k dispozici odpovídající informace o nákladech náležejících k příslušným objektům. Je účelné využívat alokační přístup, kdy jsou nejprve alokovány náklady na environmentální nákladová střediska a výkony. Při alokaci by neměly být opomenuty i náklady, které se váží k nevýrobním výstupům, tj. k hodnotě „vyplývaných“ materiálů a nákladů na jejich zpracování.

Ve třetí etapě má při investičním rozhodování významnou úlohu volba časového horizontu hodnocení a výběr souhrnných ukazatelů efektivnosti. Projekty na ochranu životního prostředí mohou být spojeny s přínosy, které se projeví až v delším časovém horizontu, což může mít vliv na dobu návratnosti investic. Pokud je pro hodnocení investic používán ukazatel doba návratnosti investice, pak je posuzována hodnota tohoto ukazatele ve srovnání s požadovanou dobou návratnosti a peněžní toky v dalších obdobích životnosti investice nejsou zpravidla uvažovány.

Metody, které vycházejí z hodnocení peněžních toků vázaných k investici v rámci zvoleného časového horizontu, poskytují komplexnější pohled na investici. Ukazatele, jež se zaměřují na dlouhodobé aspekty hodnocené investice, mají lepší vypovídací schopnost, protože lze v hodnocení postihnout i potenciálně vysoké podmíněné závazky i očekávané budoucí přínosy projevující se až v delším časovém horizontu.

V souvislosti s výběrem vhodných souhrnných ukazatelů efektivnosti investic, které by postihly v celé šíři i environmentální aspekty, je nejčastěji zmiňován ukazatel čisté současné hodnoty. Z poměrových ukazatelů může být využíván také ukazatel rentability investic.

Začlenění všech relevantních environmentálních nákladů a přínosů, souvisejících s investicí, do hodnocení a použití vhodných souhrnných ukazatelů efektivnosti investic určitým způsobem zkvalitní rozhodovací procesy o budoucích kapacitách.

Závěr

Vzhledem k tomu, že investice předurčují vývoj společnosti, je rozhodování o nich strategickou záležitostí. Pokud je opomenuta nebo není včas realizována investice související například s prevencí znečišťování, může tato skutečnost v budoucnu vyvolat zvýšené náklady. Z historického vývoje je evidentní, že environmentální problémy často vznikají rychle, přičemž mohou být spojeny s významnými změnami v podnikatelském prostředí, které posunují vývoj směrem k vyšší eko-účinnosti. Právě rychlost změn určuje strategický význam environmentálních projektů pro společnost. V rámci investičního rozhodování je potřebné zvažovat všechny potenciální a strategicky relevantní aspekty investice. Do rozhodování je třeba začlenit oportunitní náklady nerealizované ochrany životního prostředí, které představují ušlý přínos vyplývající z ochrany životního prostředí, který je spojen především s úsporou nákladů společnosti. Projekty navazující na ochranu životního prostředí mohou vyvolávat ještě další dodatečné aspekty, mnohdy obtížně měřitelné. Projekty mohou být spojeny s budoucími přínosy, které jsou důležité z hlediska strategického a jsou mnohonásobně vyšší než přínosy v oblasti snížení environmentálně vyvolaných nákladů.

Literatura

- [1] Hyršlová, J. – Hájek, M. (2006): *Využití environmentálního manažerského účetnictví v rámci hodnocení investičních projektů*. Praha, MŽP, 2006.
- [2] Kožená, M. (2007): *Environmentální aspekty konkurenceschopnosti podniku*. Pardubice, Univerzita Pardubice, 2007.
- [3] Král, B. (2008): *Manažerské účetnictví*. Praha, Management Press, 2008.
- [4] Ottová, J. (2005): *Podnikové environmentální náklady a kvalita ovzduší*. Pardubice, Univerzita Pardubice, 2005.
- [5] Študent, J. – Hyršlová, J. – Vaněček, V. (2005): *Udržitelný rozvoj a podnikání*. Praha, CEMC, 2005.

Využití environmentálního účetnictví pro investiční rozhodování

Bohuslava Knapová

ABSTRAKT

Investiční projekty environmentálního charakteru mohou vyvolávat náklady, nákladové úspory a přínosy, které jsou důsledkem působení širokého spektra faktorů. Jestliže tyto faktory a jejich ekonomické důsledky nejsou součástí hodnocení, mohou se některé environmentální projekty jevit jako ekonomicky nevýhodné (neefektivní), ačkoli při zvážení všech relevantních skutečností by byl výsledek hodnocení naprosto odlišný. Úkoly environmentálního účetnictví jsou: identifikovat všechny aspekty, které hodnocený projekt ovlivňuje, vyhodnotit všechny jejich důsledky a začlenit je do finančního hodnocení investičních projektů. Přitom je nutné posuzovat komplex všech nákladů a přínosů spojených s investicí a vybrat nejvhodnější kritérium pro měření efektivnosti investice.

Klíčová slova: Environmentální účetnictví; Investiční rozhodnutí environmentálního charakteru; Hodnocení nákladů a přínosů investice.

The Using of Environmental Accounting for Investment Decisions

ABSTRACT

Investment projects of the environmental character can call out costs, cost savings and benefits, which are the result of the effect of the wide spectrum of factors. If these factors and their economic results are not the component of the evaluation, some environmental projects can be as economic unadvantageous (uneffective), although in thoughts on all relevant facts the result of the evaluation would be wholly different. Tasks of the environmental accounting are: to identify all aspects, which evaluated project influences, to assess all their consequences and to include them to the financial evaluation of investment projects. Withal it is necessary to judge the complex of all costs and benefits connected with the investment and to choose the most suitable criterion for the measurement of the investment effectiveness.

Key words: Environmental accounting; Investment decision of the environmental character; Assessment of costs and benefits of an investment.

JEL classification: M41.